

[Jens Thomsen.]

give urimelig store Tantiømer og Udbytter, maa være i Besiddelse af en overnaturlig Dygtighed, og at Landbruget i Modsætning dertil er ganske udueligt, naar det ikke kan opnaa en beskedent Løn for et Arbejde, til Trods for at Industrien og de andre Erhverv bærer en Del af dets Byrder.

Sandheden er imidlertid den, at Landbruget kunde klare sig under de frie Forhold, men da kunde Industrien det ikke. Nu har imidlertid Industrien og andre Erhverv i Læ af Valutakontoret Adgang til at brandskatte alle Forbrugere, og det er af den Grund, de faar de store Udbytter.

Det ærede Medlem Hr. Ragers Udtalelser om, at Industrien og andre Erhverv gennem Valutakontorets Foranstaltninger har paataget sig visse Byrder for Landbruget, er saa oplagt urigtige, at de efter min Mening ikke kan være fremsat i god Tro, men afslører den bundfalske Agitation, som Radikalismen driver for, at Landbruget ikke kan faa lige Arbejdsvilkaar. Det ærede Medlem Hr. Rager ved godt, at hvis alle Spærringer og Restriktioner blev fjernet, kunde Landbruget give en bedre Løn og et større Udbytte end Industrien, men han kæmper for at beholde den urimelige Beskyttelse, saa Landbruget ikke kan faa en rimelig Løn for et samfundsnyttigt Arbejde. Det ærede Medlem vil opretholde den nuværende Politik, der giver Rigdom til Monopolindehaverne og Fattigdom til dem, der gennem deres Arbejde opretholder Levestandarden for det danske Folk.

Jeg vil gerne benytte Lejligheden til at udtale en Tak til det ærede Medlem Hr. N. P. Andreasen, fordi han i Gaar saa aabent og ærligt bekendte, at han som Husmandsrepræsentant i Landbrugsraadet var gaaet imod en forøget Afsætning af danske Landbrugsprodukter til Tyskland. Det ærede Medlem har derigennem ført et uomstødeligt Bevis for, at han modarbejder Landbrugets Interesser, og i særlig Grad har han bevist, at han gaar imod de Husmænds Interesser, som ønsker at leve af deres Arbejde i deres Bedrift. Jeg tror, der findes mange Husmænd, der ønsker saadanne Arbejdsvilkaar, at de kan tjene til Livets Ophold i Stedet for at modtage Almisser, og det er jo ganske urimeligt, at Forholdene er blevet saadan, at de ikke kan det. Husmændene udfører som det øvrige Landbrug et samfundsnødvendigt Arbejde, og det er ganske urimeligt, at de ikke kan faa en Løn derfor. Aarsagen til disse fortvivlede Forhold er den, at man

fratager dem de store Værdier, der indeholdes i Valutaattesterne, samtidig med at man gennem Valutakontorets Virksomhed fordyrer de Varer, som de skal købe til deres Bedrift og til deres personlige Forbrug. Ingen er saa stærkt som Husmændene interesseret i den Produktion, der delvis gennemføres ved Hjælp af indførte Raastoffer, og det er derfor fortrinnsvis dem, det ærede Medlem Hr. N. P. Andreasen modarbejder.

Det er saa meget mere meningsløst at hindre en Indførsel af Raastoffer til Landbruget, som der kan skaffes Afsætning for, som disse Raastoffer giver langt større Beskæftigelse end Industriens Beskyttelse. I Industrien giver den øgede Beskyttelse i stor Udstrækning Arbejde til Maskiner i Stedet for til Mennesker. I hvert Kilo dansk Smør indeholdes ca. 3 Timers dansk Arbejde, men til Trods derfor har vi Raad til at have det største Forbrug af Margarine af alle europæiske Lande, og til Trods derfor har Husmandsføreren, det ærede Medlem Hr. N. P. Andreasen, Raad til at gaa imod en større Afsætning af danske Landbrugsprodukter til Tyskland.

Det er jo strengt nok at tænke paa, at vi gennem vore Andelsorganisationer maa være med til at betale en saadan Virksomhed i Landbrugsraadet, men værre er det dog for de Husmænd, der faar en saadan Behandling af deres egen Repræsentant. Jeg vil haabe, at det ærede Medlems Virksomhed vil blive forstaaet af de Husmænd, som driver Landbrug, og at det ærede Medlem maa blive stillet Ansigt til Ansigt med sit Ansvar paa lignende Maade som Landbrugsministeren blev det forleden, da han var i Selskab med jyske Husmænd. Det vilde sikkert medvirke til, at Landbruget samlede sig og gav sine rimelige Krav om lige Arbejdsvilkaar en saadan Vægt, at de ikke kan afvises, og dermed havde det ærede Medlem jo i Virkeligheden gjort en god Gerning.

Vi har til det foreliggende Lovforslag stillet et Ændringsforslag, der gaar ud paa, at Eksportørerne skal have Fortrinsret til Indførselstilladelserne. Det er Eksporten, der betinger Importen, og det har jo vist sig, at det nuværende System brandskatter Forbrugerne og ødelægger Eksportmulighederne, og vi mener derfor, at der bør gøres et Forsøg paa at faa en Ændring med Hensyn til disse Forhold.

Anden Næstformand (*Ulrich*): Det ærede Medlem Hr. Rager har Ordet for en kort Bemærkning.